

Dagboek 2

Dinsdag 27 februari 2018

Vandaag is de eerste dag van een serie van 8 districtsbezoeken. We beginnen in het district Tram Kak, het verste werkgebied in de provincie Takeo.

We vertrekken om half 8 en ontbijten onderweg: lekker noodlesoepje of een bord rijst met een kippenpoot. We rijden in 2 uur naar Tram Kak, waar de vrijwilligers uit dit gebied al op ons zitten te wachten voor een vergadering voorafgaand aan projectbezoek.

We doen deze gesprekken jaarlijks om te weten te komen wat er allemaal speelt in het veld. De vrijwilligers wonen en werken hier nauw samen met dorpschoudeu en commuueleiders.

Er zijn nog steeds veel arme gezinnen die hulp nodig hebben. Het is lastig om te kiezen wie ze moeten helpen, want er zijn er zoveel....

Na de vergadering bekijken we de nieuwe school in aanbouw in Ang Khnar. De bouw is in januari begonnen en de school is nu al grotendeels klaar. We spreken met de schoolleiding en commuueleider. Ze vertellen hoe hard ze hebben gewerkt om alle geld voor het arbeidsloon van de bouwlieden bij elkaar te krijgen. Ook de nabijgelegen pagoda doet mee.

Dan gaan we naar een andere school in de buurt, die ook een nieuw gebouw nodig heeft. We horen over het grote aantal leerlingen per klas en het oude schoolgebouw dat mankementen vertoont. Ze vragen een nieuw gebouw voor 2019. We zullen het verzoek meenemen en later dit jaar beslissen welke aanvragen het meest urgent zijn.

Onderweg eten we stokbroodjes in de auto. Omdat de projecten hier ver uit elkaar liggen is er geen tijd om ergens te eten.

We gaan ook nog kijken bij een naaiatelier, waar een weeskind, een meisje van 17 jaar, het vak van kleding naaien leert. Ze is al 7 maanden hier op les, en kan al prachtige kleren naaien. Ze verdient ook al geld. Haar droom is om ooit haar eigen winkel te openen. Ze vraagt of ze hiervoor een lening van Spien kan krijgen. We zullen haar vraag ook zeker meenemen voor later overleg.

Rond een uur of 4 rijden we weer terug, onderweg stappen overal vrijwilligers uit, die meeliften achter op de Spien auto's. Het is al 6 uur als we weer in Phnom Penh aankomen.

Woensdag 28 februari

Terwijl het in Nederland vriest dat het kraakt met een gure oostenwind, vertrekken wij 's morgens om half 8 bij een temperatuur van bijna 30 graden. Moeilijk voor te stellen.

Vandaag is het district Samrong in de provincie Takeo aan de beurt. Ook hier vergaderen we in een communegebouwtje dat alleen een dak heeft en geen muren. Het waait er lekker door. Ook hier stellen we dezelfde vragen als gisteren: wat is de grootste nood in dit gebied? Waar is het meest behoefte aan? Wat zijn de problemen waar jullie tegenaan lopen? Ook hier is er nog steeds behoefte aan huizen en schoon drinkwater. Het is een droog gebied en in veel gevallen zit er geen water in de grond, zodat een waterput graven geen optie is. In het verleden hebben we hier al een paar watervijvers uitgegraven. En we delen jaarlijks ook waterfilters uit. In sommige gebieden moeten de mensen het water kopen van waterauto's die langs komen in de dorpen.

Onvoorstelbaar als wij thuis gewoon de kraan open kunnen doen en er schoon water uit komt. Hoe gewoon vinden we dat! En hoe ongewoon is het, als je hier de verhalen hoort. We praten ook over de microkredieten. In veel gevallen is dat een succes en krijgen mensen er een beter leven door. Maar er zijn ook gevallen dat mensen niet terug kunnen betalen. We horen de verhalen van de vrijwilligers.

Vorig jaar zijn we begonnen met het uitdelen van groentezaden en materiaal om een groentetuintje aan te leggen. Het blijkt dat dit niet zo eenvoudig is als het lijkt. Veel mensen weten niet hoe ze het moeten doen. Ook het besef dat groente heel belangrijk is voor de dagelijkse voeding is in veel gevallen niet aanwezig. Dat vergt nog heel veel voorlichting. Daarvoor moeten de vrijwilligers worden getraind. Zij kunnen dan hun kennis overbrengen in de dorpen.

Na de lunch gaan we enkele dorpen bezoeken. Allereerst komen we bij een gezin waarvan de man gehandicapt is. Hij heeft een been verloren toen hij soldaat was. Dit gezin heeft onlangs een nieuw huis van Spien gekregen. Ze hebben geen tuintje aangelegd, want er is geen water in de buurt. Ze moeten het water kopen of halen uit een vijver die een eind verderop ligt. Ja, dan is enkele malen per dag je tuintje begieten geen optie. Wel zijn ze heel erg blij met hun nieuwe huis.

Daarna bezoeken we een ander gezin, waarvan de moeder een paar jaar geleden is overleden tijdens de bevalling van haar vijfde kind. Het oudste kind van 14 en de vader uit het gezin werken als bouwvakker en hebben zo een klein inkomen, samen minder dan 10 dollar per dag. Er is ook nog een oma die 's morgens al vroeg op pad gaat om vissen te vangen en die te verkopen in het

dorp. Het één na oudste kind moet op de kleintjes passen. Geen van de kinderen gaat naar school. Al is de school gratis, er moeten toch schriften en pennen en schoolkleden komen. Anders kunnen ze niet naar school. En daar is geen geld voor.

Vader met drie van zijn kinderen. De oudste van 14 is aan het werk. Oma staat er achter. Rechts Mr. Soeun, vice directeur Spien, helemaal rechts de Spien vrijwilligster.

De Spien vrijwilliger vraagt om hulp aan Spien zodat de kinderen naar school kunnen gaan en er voldoende eten is. Dit gezin woonde voorheen in een klein hutje. Maar door een stevige windvlaag is het hele hutje in elkaar gestort en niet meer te repareren. Nu wonen ze tijdelijk met oma bij familie in een klein huisje. De communeleider vraagt voor dit gezin een nieuw huis aan bij Spien. Als wij zeggen dat we hen zullen helpen, is de vrijwilligster zó blij dat ze begint te huilen, samen met oma. Het is zo bijzonder om te zien met hoeveel liefde vrijwilligers hun werk doen en betrokken zijn bij hun werk.

Daarna bezoeken we een vrouw die in een heel klein hutje woonde, maar onlangs een nieuw huis heeft gekregen. Zij woont bij een vijver en heeft dus water. Ze heeft ook een stukje grond en is een

Prachtig voorbeeld van de aanleg van een groentetuin... Links staat nog het oude hutje, waar deze vrouw vroeger woonde met haar gezin....

groentetuintje begonnen. Met zoveel succes dat ze nu hele bossen groente klaar heeft liggen om te verkopen. En niet alleen het stukje land, ook heeft ze bakken en rijstzakken verzameld waarin ze ook allerlei groente verbouwd. Het is prachtig te zien hoe alles groeit. Ze zegt dat ze een maand nadat ze de groente heeft geplant al kan oogsten. En daarna kan ze opnieuw beginnen, want de temperatuur is altijd goed. Ze vertelt er heel enthousiast over. Misschien kunnen we haar gebruiken als voorbeeld voor andere gezinnen, die niet weten hoe ze een tuin moeten aanleggen en onderhouden.

Ook zonder goede grond kun je groente verbouwen...

Aan het einde van de dag bezoeken we een echtpaar die allebei aids hebben. De man is soldaat geweest en heeft een kunstbeen. Hun twee kinderen zijn al volwassen en verdienen de kost over ver en sturen af en toe wat naar huis. Spien ondersteunt hen met rijst. Rond 6 uur zijn we weer terug in Phnom Penh.

Donderdag 1 maart

Vandaag blijven we in Phnom Penh. We bezoeken een technische school. Naast theorie en vaktechnisch Engels worden er ook veel praktijklessen gegeven. Deze school wordt gedeeltelijk gesponsord door bedrijven die geschoold personeel nodig hebben. Er is een grote behoefte aan electriciens, monteurs van airconditioning, automonteurs, computertechnologie, etc. De studenten die hier afstuderen zijn verzekerd van een goed betaalde baan. Er zijn 325 studenten. Tien van hen zijn meisjes!

Spien heeft eind vorig jaar, als een soort pilot, vijf studenten uitgekozen voor deze tweejarige opleiding, één uit Kompong Cham en 4 uit Takeo. Ze worden ondersteund met eten en schoolmaterialen.

In het tweede jaar kunnen de studenten al gedeeltelijk gaan werken bij een bedrijf, zodat ze ook kunnen meebetalen aan de kosten. Na afloop van de opleiding

krijgt de student een officieel diploma.

Vandaag maken we kennis met deze vijf jongens. Ze vertellen over hun ervaringen en hoe blij ze zijn met de hulp van Spien om een vak te leren met uitzicht op een baan.

De kosten voor een tweejarige opleiding zijn ongeveer € 700 per student.

Wij zijn heel enthousiast over deze school en willen graag in de toekomst aan meer studenten deze opleiding aanbieden. Interesse? Laat het ons weten! We zijn op zoek naar donateurs.

We bezoeken een vriend die sinds kort een coffeeshop runt in Phnom Penh. Het woord 'coffeeshop' heeft hier een andere betekenis dan in Nederland. Hier kun je gewoon koffie kopen of een lekkere smoothie.

Enthousiaste Spien vrijwilligers